

ALLE- DAG- KERK

* Middagpauzedienst 14 juli 2021 *
in de Engelse Hervormde Kerk aan het
Begijnhof te Amsterdam

Voorganger: drs. Wim Scheltens (Lunteren)

Thema : *Helpende handen zijn niet ingewikkeld*
n.a.v. Marcus 6: 30-44

Een bekend verhaal.

De meeste mensen weten van Jezus wel, dat Hij miraculeuze dingen kon doen. Iemand vertelt me dat Jezus niets te kort kwam. Want Jezus hoefde maar met zijn vingers te knippen en brood en vis lagen voor Hem klaar, gebakken en gesneden.

Als we goed lezen in dit stukje van Marcus, gaat het niet om kunstjes van Jezus om een lui-lekker-land-leven te krijgen voor zichzelf. Het gaat om gastvrijheid en zorgzaamheid voor zoveel andere mensen.

Ik moet denken aan een vrouw van middelbare leeftijd. Haar gezondheid nam op eens snel af. Ze moest vervroegd afscheid nemen van het werk in de klas op school. Ze raakte aan huis gebonden, kreeg een spraakcomputer en moest op het laatst naar een hospice. Ze was te moe voor een gesprek via de spraakcomputer. Ik vertelde dat we op startzondag de vraag hadden gesteld aan gemeenteleden: "Wat vind je het mooiste verhaal uit de Bijbel?" "Dat vraag ik jou nu ook," zei ik. "Wat vind jij het mooiste verhaal uit de Bijbel?" En toen nauwelijks verstaanbaar zei ze indringend en zo hard ze kon: "Over de vijf broden en de twee vissen." Dan ontrolt zich het gesprek, dat er voor iedereen plaats is; dat het gaat om gastvrijheid en zorgzaamheid. En dat dit de sfeer van Gods Koninkrijk zo treffend illustreert. Begrijpt u dat ik dit Bijbelverhaal over de vijf broden en twee vissen niet meer kan lezen zonder aan dit gesprek te denken. Dan ben je zo zwak en ziek en dan komt dit bij je boven. Begrijpt u dat ik het sterk vind dat dit soort dingen in de kerk gebeuren? Dat je zomaar tot gesprekken komt met kwetsbare mensen, die hun houvast vinden in Bijbelse verhalen.

De inleiding van dit Bijbelverhaal is ook zo menselijk. Het is druk en Jezus wil rust hebben. Hij trekt zich even terug. Maar de mensen zijn te zeer geïnteresseerd. Hij wordt nagelopen. Kunnen wij dat begrijpen? Of vinden we dat overdreven? Wat wij er ook van vinden: *de mensen daar en toen wilden niets van Jezus missen.*

En dan komt het moment dat de mensen naar huis zouden moeten om te eten en te drinken en te rusten. Maar Jezus vindt dat geen goed idee. Hij zegt tegen zijn leerlingen: "Geven jullie aan hen te eten." "Moeten wij dan voor zoveel mensen eten gaan kopen?" vragen ze. En dan laat Jezus inventariseren wat er is. De gastvrijheid en de zorgzaamheid gaan niet buiten de gaven en capaciteiten van mensen om. Het is een gezamenlijke actie, gemengd bedrijf, om zo te zeggen.

Je kunt het geloven of niet, maar dit wonderverhaal heeft de kerkelijke praktijk getoonzet van de **diaconie**. Concrete hulp past bij de verkondiging van het heil dankzij Jezus. Kort en krachtig betekent dit: **mensen over een dood punt heen helpen**. En daarbij kan iedereen een steentje bijdragen. Of het nu om psychisch zwakken gaat of mensen die de weg kwijt zijn, of het nu om landgenoten gaat of om asielzoekers: **iedereen kan een steentje bijdragen**. Daar hoeft je niet rijk of geleerd voor te zijn. Helpende handen zijn niet ingewikkeld.

Over diaconie gesproken - de diaconie komt ten diepste voort uit de avondmaalsviering. **Dat Jezus zijn leven geeft, Zich inzet als goede Herder voor zijn schapen**. Dit geheimenis is groot, vooral als we erop letten wat Jezus zelf daarvan zegt: **"Niemand neemt mijn leven. Ik geef het zelf. Ik ben vrij om het te geven en om het weer terug te nemen – dat is de opdracht die ik van mijn Vader heb gekregen."**

Hier hoor je het kruis van Golgotha en het lege graf in de tuin van Arimatea in één zin samenkomen. Ja, het levensgeheim van Jezus komt in dit ene vers van Johannes 10: 18 treffend in beeld: **"Niemand neemt mijn leven. Ik geef het zelf. Ik ben vrij om het te geven en om het weer terug te nemen – dat is de opdracht die ik van mijn Vader heb gekregen."**

Uiteindelijk komt dit allemaal samen in die broodvermenigvuldiging: dat zoveel mensen zorgzaamheid voelen rondom Jezus. En dat dit niet eenmalig is, maar een zorgzaam patroon laat merken, dat zien we aan het **mozaïek in de kerk van de broodvermenigvuldiging in Tabgha** aan het Meer van Galilea. U ziet een bord met brood en twee vissen die als een soort mes en vork naast het bord liggen. Op dat bord liggen welgeteld vier broden. Maar er waren toch vijf broden? Ja, en nu mogen we letten op de plek van

dit mozaïek: onder de avondmaalstafel. Het vijfde brood is het brood dat gebroken wordt en rondgedeeld: **"Neem, eet, gedenk en geloof, dat het lichaam van onze Heer Jezus Christus gegeven is tot verzoening van al onze zonden."**

Zo gaat het verhaal over broodvermenigvuldiging over Jezus als de Goede Herder, die zorgzaam en gastvrij alle mensen onbelemmerd het heil gunt voor tijd en eeuwigheid. En ondertussen laat Hij merken:

Helpende handen zijn niet ingewikkeld.

Amen